

ramme saa ligeligt og billigt, som nu menneskelige Evner formaa det. I Enkelt- hederne vil det altid mere eller mindre blive en Følelsessag, hvorvidt man rammer det rigtige, hvorvidt man til enhver Tid er i Overensstemmelse med det, der er Tidens Aand, er i Overensstemmelse med den herskende Samfundsopfattelse af Ret og Uret. Hvis nu Kommissionens Med- lemmer have taget fejl i den Antagelse, at det er den almindeligst raadende Opfattelse her i Landet at en lempelig Stigning i Skatterne paa Indkomsten er retfærdig, ja, saa er det et Fejlgreb, at vi have foreslaaet denne Stigning. Men hvis Kom- missionens Medlemmer have Ret i Følelsen af, at den almindelige Opfattelse af, hvad der stemmer med samfundsmæssig Retfærdighed, gaar i denne Retning, og hvis dette finder sin Bekræftelse hos dem, som ere det gyldige Udtryk for Samfundets Op- fattelse i denne Henseende, nemlig Rigs- dagens to Ting, saa er der ikke noget at indvende imod den Sag ud fra Betragt- ninger om, at der savnes en matematisk, principmæssig Begrundelse. Man kan nem- lig heller ikke fremsætte det Argument, at naar man gaar ind paa en Stigning op til $2\frac{1}{2}$ pCt. for de større Indtægter, saa kan man lige saa godt gaa endnu højere, helt op til rene Urimeligheder. Det kan man lige saa lidt anføre, som man mod en Told af $12\frac{1}{2}$ Øre paa et Pund Kaffe kan indvende, at saa kunne vi lige saa godt forhøje Tolden til 1 Krone. Selv- følgelig vil det i begge Tilfælde komme an paa et praktisk Skøn, om hvorvidt man rammer det, som er antageligt og efter Omstændighederne stemmende med Billig- hed. Jeg tror imidlertid, at de fleste ville erkende, at det er en ikke alt for over- dreven Stigning i Skatteprocenten, som Kommissionen har foreslaaet, og at der næppe kan fremføres meget væsentlige Indvendinger derimod.

Et andet Spørgsmaal, som ogsaa har været Genstand for en hel Del Kritik fra forskellige Sider, er Beskatningen af Aktie- selskaber. Paa dette Punkt har Kom- missionen holdt sig i det Spør, der har været givet ved tidligere Afgørelser. Allerede i mange Aar, naar der har været Tale om Ordningen af de kommunale Skatteforhold,

navnlig Ordningen af en mellemkommunal Beskatning, har Spørgsmaalet om Beskat- ningen af Aktieselskaber stadig spillet en fremtrædende Rolle. Det er vel endog et af de Punkter, hvor mange Kommuner ganske særligt have ønsket at faa det nu- værende Skattesystem ændret saaledes, at der aabnedes Adgang til at beskatte Aktie- selskaber. Ogsaa i det saakaldte Reedtz- Thottske Skattelovforslag, som forelagdes for 4 Aar siden, var Beskatning af Aktie- selskaber optaget som Led i Indkomstskat- ten til Staten, efter den almindelige Sats af $1\frac{1}{4}$ pCt. aarlig. Nu ville Aktieselskaberne efter de samlede Forslag, som Kommissio- nen har stillet, blive beskattede dels med 3 pCt. til Kommunerne, dels til Staten efter den stigende Skala, saaledes, at naar Indtægten stiger til 100,000 Kr., komme de til at svare $2\frac{1}{2}$ pCt. i Skat til Staten foruden Formueskatten. Det siger sig selv, at det vil kunne blive en ret betydelig Byrde. Lad os sætte, at en Mand, der ejer 20,000 Kr., bruger dem til at købe Aktier for, og at disse 20,000 Kr. giver ham 6 pCt., altsaa 1,200 Kr. om Aaret, saa vil han forlods som Aktieejer have at betale, foruden Formueskatten, $5\frac{1}{2}$ pCt. af Indkomsten, hvis jeg forudsætter, at Aktie- selskabet er saa stort, at dets Indtægter løbe op til 100,000 Kr. Selv om det nu kun er saa stort, at dets Indtægter an- drage 50,000 Kr., vil den samlede Skatte- procent endda være $5\frac{4}{10}$ pCt., og vel at mærke: Den Mand, der har disse 1,200 Kr.'s Indtægt, kan ikke, selv om han ikke har nogen anden Indtægt, fradrage et skattefrit Minimum. Han skal som Aktio- nær svare hele Skatten af de fulde 1,200 Kr., medens han dernæst personlig bliver beskattet efter de almindelige Regler. Dette er maaske nok en noget for stærk Beskatning. Det maa erkendes, at de Ind- vendinger, der rejses derimod, maaske ikke ere helt ubegrundede. Man vil svare: Men kan det da ikke ordnes saaledes, at vedkommende faar Ret til at gøre Afdrag i sin personlige Beskatning. Dette er imid- lertid ikke saa helt let en Sag. Navnlig med Hensyn til Beskatningen til Kommu- nerne vil man have lagt Mærke til, at der i det af Kommissionen stillede Forslag er indført en Række Regler om, hvorledes